

Az Élet Menete - Lengyelországban 2015

"Kedves szervezők! Szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy részt vehettem a 2015 évi Élet menete programon. Nem először mentem el, 10 éve, a kerek évfordulón már voltam Auschwitzban és Birkenauban. Akkor több "kézzel fogható" relikviát láttam, most pedig sokkal több információt hallottam, amit elsősorban Pécsi Tibornak köszönhetek. Nagyon jó ötlet volt, hogy az utazás alatt rövid blokkokban elmesélte a holokauszt és az oda vezető történelmi út folyamatát. Az auschwitzi és birkenai látogatás során is nagyon részletesen és megrázóan mesélt a történekről. Koromnál és családi érintettségemnél fogva már sokat tanultam és hallottam erről a rémkorszakról, de hallottam tőle új információkat és örülök, hogy az a sok fiatal, aki részt vett a programon hallhatta mindezt. (...) Még annyit kiegészítésül, hogy remek egyedi ötlet volt az óriás zászló és szép volt a megemlékezés a magyar baraknál. Felemelő volt látni a sok fiatalot, és hallgatni a túlélő János bácsi gondolatait."

"Tisztelt Élet Menete Alapítvány! Megragadva az alkalmat először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy részt vehettem egy ilyen felejthetetlen, rendkívül megrendítő programon. A tavalyi vagonkiállítás való részvételem előtt én magam sem tudtam a Holokauszt létezéséről, s most, hogy ezt átéltem, mindenképp szeretném a régi önmagamhoz hasonló embereket felvilágosítani, tudatni velük, hogy ez igenis megtörtént; hogy nem szabad újra megtörténnie."

Maga az élmény felejthetetlen volt, s úgy gondolom, legalább egyszer mindenkinek át kéne élnie. Az élményt egy kicsit megölte a velünk egy buszon utazó iskolás társaság. Úgy gondolom, a fegyelem az egyik dolog, amin változtatni lehetne. Bár az utazás alapeszménye a tolerancia volt, ez csak az egyik félről valósult meg - többi utas részéről. Az egész úton való trágár szavak, a busz ablakának ütlegetése, az üvöltés a tanáraikon kívül mindenkinek szemet szúrt. S ennek tetejébe a végén még dicséretet is kaptak a viselkedésükért.

A másik talán változtatható tényező az idő beosztása volt. Kilenc óra alatt értünk a fővárosba, s sokunk sajnálta, hogy csak egy késői városrész-végigfutást kaphattunk a betervezett városnézés helyett. Úgy gondolom, az oda vezető útra mindig egy kicsit több időt kell tervezni, hiszen nappal az utazó delegáció többször, több ideig szeretne megállni - hiszen éhes, WC-re kell mennie. Ellentétben a hazaút szinte tökéletesen ki lett számolva, hiszen a megállások nem tartottak olyan sokáig - ugyanis az utazók fele aludt, s az sem evett hajnalban, aki ébren volt.

Eme két dologtól eltekintve azonban elmondhatom, hogy ez volt életem legmegrázóbb és felejthetlenebb élménye. Forgács János bácsival már volt szerencsém beszélgetni a tavalyi vagonkiállítás-képzésen, de teljesen más volt Őt a borzalmak helyszínén látni, hallani. Rettentően meglepett - de abszolút pozitívan - milyen toleránsak voltak egymással a nemzetek. Mintha mindenki évek óta ismerné a másikat, holott néha azt sem tudta az egyik nemzet, a másik hazaszága hol helyezkedik el. Ez a nemzetközi összetartás az, amire megéri építeni.

Mindent összefoglalva, még egyszer szeretném megköszönni a felejthetetlen és visszautasíthatatlan esélyt egy ilyen zárandoklatra.

További sikereket kívánok az alapítvány munkájához.

Üdvözlettel,

Egy 17 éves tanuló"

"A tapasztalataim nagyon jók és nagy élmény volt ott lenni az Élet Menetét, továbbá hallgatni a kiváló történész (Pécsi Tibor) kiegészítő infoit, és Forgács János bácsi tapasztalatait a tábori életről, társakról, örekről..

A buszunkon lévők is nagyon kedvesek és közvetlenek voltak, talán csak azon módosítanék, hogy vonattal kényelmesebb talán, mint buszon!" (43 éves férfi)

"Mint a Wallenberg versenyről érkező csapat, nagy várakozással tekintettünk az utazásra, de egyben egy kis fenntartással is, hiszen tudtuk, hogy megrázó élményben lesz részünk. De azt is tudtuk, hogy ez nem egy hagyományos Auschwitz-Birkenau tábor-látogatás lesz, hiszen a Nemzetközi Élet Menete részesei lehetünk!

Felemelő volt a rengeteg ország fiataljait látni és azt, hogy olyan messzi országok is kiálltak a zsidóság mellett és a fajgyűlölet ellen, mint Marokkó, Kanada vagy az USA.

Találkoztunk Rudolf Höss unokájával és voltak velünk túlélők is.

A szállás, vacsora jó volt, de az utazás túl hosszúvá nyúlt és ezért Krakkóból szinte semmit sem láttunk, pedig nagyon vártuk.

Jók voltak Pécsi Tibor előadásai, minden szervező nagyon segítőkész volt. (...)

Köszönünk mindent, további sikereket" Diákcsoport Nyíregyházáról

"Először is nagyon szépen köszönjük, hogy lányommal részt vehettünk. Személyesen is érintettjei vagyunk a szomorú eseményeknek, drága Édesapám is holokauszt túlélő volt sajnos már nincsen közöttünk. Ő is 16 évesen került először Auschwitzba onnan két hónap múlva Mauthausenbe. Ezért is nagyon jó volt találkozni János bácsival akivel egy évben születtek, remélem még lesz alkalmunk kedves társaságát sokáig élvezni. Mi is az 1-s buszon utaztunk a társaság nagyon jó volt többekkel összeismerkedtünk. Az úti történelem órák Pécsi Tiboréknak köszönhetően nagyon hasznosak voltak, köszönet érte. Az étkezés is nagyon bőséges és finom volt. A visszaúti vacsora probléma is szerencsére jól megoldódott, kicsit a várakozás volt hosszú. Sajnáljuk hogy a késői megérkezés miatt a zsidónegyedi séta már sötétben zajlott, jó lett volna fényképezni. Orsától kérdeztünk az elmaradt esti közös programról ami szintén érdekes lett volna. Megértjük, hogy az ilyen nagy létszámú szervezésbe sajnos vannak előre nem kalkulálható kisebb kellemetlenségek. A szállás megfelelő volt, a reggelivel együtt. A csütörtöki program nagyon jól szervezett volt mind a két helyszínen. Sajnos Birkenauban is kevés volt az idő, de azért Pécsi Tibor fontosabb helyeket bemutatva nekünk. Szerencsénk volt a jó idővel is. Estére jól elfáradtunk lelkiileg és fizikailag. A dal is nagyon jól sikerült köszönet a két kiváló szerzőnek. Igazán szívbe markoló csak könnyeinkkel küszködve tudtuk végig énekelni. Külön köszönet az egész segítő kis csapatnak, a lányoknak, a sofőrűeknek, a biztonságis fiúnak, Gordon Gábornak. Mindenki nagyon kedves segítőkész volt az egész úton. Röviden ennyi, várjuk a következő közös programot. Jó lenne ha folytatódna az őszi Dohány zsinii koncert program. A vasárnapi Szent István parki rendezvényre is jövök. "

"Most először vettem részt az auschwitzi menetben. Az én korosztályom (is) már a II. Világháború után született, személyesen nem éltük át a tábor, a gettó borzalmaikat. Tudtunk, sokat tudtunk erről a korszakról, ezekről a táborokról, ezekről a bűnökről. De mégis megérkezni az auschwitzi, majd birkenauai tábor bejáratához bizony nem volt könnyű. Végigmenni azokon az utakon, köveken, ahol több mint 400000 magyar zsidó lelke halálát embert próbáló pillanatok voltak. A találkozás Rainer Höss úrral azt gondolom, hogy feloldó volt. A német nép szembe tudott nézni múltjával, fel tudta dolgozni ezt az időszakot - talán egyszer mi magyarok is eljutunk ide.

Az úton részletes történelmi előadásokat hallgattunk, amit nagyon fontosnak és jónak (sőt kiválónak) tartottam, különös tekintettel a sok fiatalra. Jó volt, hogy ennyi fiatal is lehetett látni a menetben. Ha a mai világban körülnéznék fontos, hogy ezek a gyerekek a saját szemükkel lássák ezeket a táborokat. Meséljék csak el, hogy mit láttak, hogy a saját szemükkel látták a náci mérnöki precizitással megalkotott gyilkoló táborait. Biztos, hogy aki ezt személyesen látja nem lesz holokauszt tagadó, rasszista, gyűlölködő.

Nagyon jó volt a szervezés, az önkéntesek gondoskodók, kedvesek voltak. Az apró zökkenők egy ekkora megmozduláson előfordulnak.

Azt gondolom, hogyha egészségem engedi jövőre is elmegyek, hogy meg tudjam nézni azokat az épületeket pl. Auschwitzban, amire most nem volt időm.

Még egyszer köszönöm az Alapítványnak, hogy életben tartja ezt a megemlékezést. Külön köszönet illeti az önkénteseket, a biztonsági embereket, a buszon tájékoztatást tartó tanárt.....nem is lehet talán felsorolni, hogy hányan dolgozhattak azért, hogy a 2015-ös záródoklat is megvalósuljon."

68 éves nő

"Számomra az idei, 2015-ös utazás egy ügyet, illetve az ügy melletti kiállást, annak támogatását jelentette. Nem úgy éltem meg, mint akik a halált mennek meglátogatni, hanem mint, aki az élet üzenetét viszik oda. Úgy éreztem ezzel is megmutattuk, hogy a zsidóságot, és a zsidóság támogatóit nem lehetett kiirtani, a próbálkozás nem sikerült, mert ma is ezek mennek vissza, hogy demonstrálják az életet, az újra kezdést a világnak! Természetesen nem maradt meg nyom nélkül az oda tett utazás, de végül úgy érzem, hogy most már még hitelesebben tudom képviselni és érvelni amellet, hogy ez sajnálatos módon egy megtörtént történelmi esemény, aminek kézzel fogható bizonyítékai vannak.

Még őszintébben fogom tudni most már mondani, hogy: Soha többé soah! Soha nem felejték!

Ami pedig a legjobban megragadott, hogy milyen sok nemzetből, milyen sok embert foglalkoztat ez a kérdés, állnak ki az élet ügye mellett, és képviseltetik magukat olyan országok is, akik szerencséjükre nem voltak érintettek a zsidók elpusztításában, mégis szívügyüknek érzik, hogy ott legyenek.

Hihetetlenül jó érzés volt egy nemzetközi csapatba belecsöppenni, megismerni sok új embert, fiatal, a világ minden tájáról. Ilyet még sosem tapasztaltam. Mindenki kedves volt, jófej, laza. Az út ugyan hosszú volt, de bírható. Az ellátás jó volt, de leginkább a külföldiekkel való közös vacsora volt maradandó!

Életem eddigi egyik legnagyobb élményeként és tapasztalataként fogok visszaemlékezni erre az útra!

Köszönöm, hogy ott lehettem!"

20 éves nő

"It was a great honor for me to take part in the March if the Living this year as I was able to see with my own eyes the destruction that was intended for the Jewish people and the proof that this plan was not realized. To see people, young and old, gathered together from all parts of the world as survivors of this terrible time lifted my heart and spoke of the goodness and faithfulness of God. It was also a wake up call to me of my duty to the Jews and too all who are discriminated against because of race to never, never remain silent or turn my back in the face of evil. Every life is precious and deserves to be defended and what I do can impact generations to come."

An American from Budapest

"Nagyon örülök, hogy részt vehettem az Élet Menete auschwitzi megemlékezésén.

Számomra felejthetetlen élmény volt. Nem jó, kifejezetten nyomasztó, de felejthetetlen.

Nagyon szomorú, borzalmas volt a táborok látványa, a gázkamra, a barakkok (a rengetek emberi haj!!!) az áldozatok fényképei és emléktárgyai.

Az Élet Menetével könnyebben emészthető volt minden, hiszen most az élőkre emlékeztünk a menetelésünkkel. Nagyon jó, hogy a Föld minden tájáról érkeztek megemlékezők.

Örülök, hogy a magyarok tartottak külön megemlékezést, és nagyon örülök, hogy beszélgethettem a túlélő Jancsi bácsival.

Mindenkinek csak ajánlani tudnám a programot, hogy vegyék komolyan a Holokausztot és emlékezzenek az áldozatokra!"
17 éves diák

"Számomra megdöbbentő volt, hogy bár a Holokausztra emlékeztünk, a Menet mégis vidám hangulatú volt. A megemlékezések viszont kellőképpen komolyak, mind a magyar barakk előtti, mind a "rendes" nagy. A legmegindítóbb azonban a túlélő bácsi beszámolója volt. Az, hogy ő ott járt, túlélte, képes róla beszélni és vissza is ment Auschwitz-ba, nekem nagyon meglepő volt, és egyúttal nagy tiszteletet is ébresztett bennem. Egy nagyon jó és mégis kissé nyomasztó emlékként emlékszem rá, ami örökre megmarad."

17 éves diák

Képgaléria - kattintson a képre!:

